

Oświadczenie złożone przez senatora Wiesława Dobkowskiego na 49. posiedzeniu Senatu w dniu 18 lutego 2010 r.

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Oświadczenie moje dotyczy problemu zapewnienia należytej opieki pielęgniarskiej w domach pomocy społecznej.

Dotychczas opieka taka mogła być sprawowana przez pielęgniarki zatrudnione na etatach w domach pomocy społecznej, jednakże od 2008 r. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej praktycznie wprowadziło zakaz zatrudniania pielęgniarek na takich etatach w domach pomocy społecznej, motywując to możliwością zawierania kontraktów pielęgniarskich finansowanych ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia. Zmusiło to zatrudnione w domach pomocy społecznej pielęgniarki do rezygnacji z etatowego zatrudnienia i założenia grupowych praktyk pielęgniarskich oraz zawarcia kontraktów z Narodowym Funduszem Zdrowia na świadczenie usług pielęgniarskich dla mieszkańców domów pomocy społecznej. Kontrakty te finansowane były w formie zadaniowej. Od 1 marca 2010 r. Narodowy Fundusz Zdrowia likwiduje jednak możliwość zawierania kontraktów na opiekę pielęgniarską w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej, finansowanych w takiej formie. Zamiast formy zadaniowej Narodowy Fundusz Zdrowia proponuje pielęgniarkom finansowanie świadczeń w formie kapitałowej albo w formie pielęgniarskiej opieki długoterminowej. Obie te formy finansowania kontraktów na opiekę pielęgniarską nie odpowiadają potrzebom pensjonariuszy i specyfice domów pomocy społecznej.

Forma kapitałowa wymaga, żeby jedna pielęgniarka obejmowała pełną opieką pielęgniarską do dwóch dwóch tysięcy siedmiuset pięćdziesięciu osób. Tylko taka liczba zadeklarowanych osób zapewnia pielęgniarcie finansową opłacalność kontraktu. Jest rzeczą oczywistą, że pielęgniarki opiekujące się pensjonariuszami w domach pomocy społecznej nie mają możliwości wyjścia w teren i objęcia opieką jeszcze innych pacjentów w takiej liczbie, aby zapewniało to godziwą pensję pielęgniarkom, dla których kontrakt z Narodowym Funduszem Zdrowia jest jedynym źródłem utrzymania. Pielęgniarska opieka długoterminowa nie obejmuje zaś wszystkich pensjonariuszy domów pomocy społecznej. Uzależniona jest ona od oceny stanu zdrowia według skali Barthel.

W związku z przedstawionymi kwestiami chciałbym od pana premiera uzyskać informację, jakie jest stanowisko rządu w kwestii docelowego i optymalnego, zdaniem rządu, modelu zapewnienia opieki pielęgniarskiej pensjonariuszom domów pomocy społecznej. Jeżeli rezygnuje się z etatowych pielęgniarek zatrudnionych przez domy pomocy społecznej na rzecz opieki finansowanej przez Narodowy Fundusz Zdrowia, to jaka forma finansowania kontraktów na taką opiekę jest, zdaniem rządu, najwłaściwsza? Chciałbym ponadto wiedzieć, jak rząd ustosunkowuje się do sytuacji pielęgniarek, które po wymuszonej rezygnacji z pracy etatowej w domach pomocy społecznej założyły grupowe praktyki pielęgniarskie, aby dalej świadczyć opiekę pielęgniarską dla pensjonariuszy domów pomocy społecznej, finansowaną tym razem ze środków Narodowego Funduszu Zdrowia. Z informacji i wycień przekazanych mi przez pielęgniarki wynika, że proponowane aktualnie przez Narodowy Fundusz Zdrowia stawki finansowania kontraktów, zarówno w formie kapitałowej, jak i w formie pielęgniarskiej opieki długoterminowej, ani nie zapewniają należytej opieki pielęgniarskiej nad pensjonariuszami domów pomocy społecznej, ani nie gwarantują ekonomicznych podstaw funkcjonowania grupowych praktyk pielęgniarskich, utworzonych przez zwolnione z pracy w domach pomocy społecznej pielęgniarki, mimo złożonych im wcześniej zapewnień.

Wiesław Dobkowski